

Sygn. akt VII U 2334/14 Post. z 4.04.2016 r. sprost. oczywistą omyłkę w wyroku.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Grażyna Cichosz

Protokolant sekr. sąd. Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 roku w Lublinie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podleganie i podstawę wymiaru składek zdrowotnych

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 28 sierpnia 2014 roku znak: (...)/ (...)- (...)

decyzja numer (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. G. nie podlega z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia 7 czerwca 2013 roku.

Sygn. akt VII U 2334/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2015 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił podstawę wymiaru składek i składki na ubezpieczenie zdrowotne dla A. G. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od kwietnia 2011 roku do stycznia 2014 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła A. G. wnosząc o jej zmianę. Podniosła, że w prowadzenie działalności gospodarczej zakończyła w dniu 6 marca 2013 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

A. G. prowadziła działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług pielęgniarских na podstawie umów zlecenia z przychodnią na ul. (...) i ul. (...) w L. od kwietnia 2011 roku. W 2013 roku wnioskodawczyni faktycznie zaprzestała prowadzenia działalności. Jeszcze w marcu 2013 roku wystawiła rachunek za przeprowadzenie szkolenia. Definitywnie prowadzenie działalności nastąpiło w dniu 6 marca 2013 roku. Wnioskodawczyni wyrejestrowała działalność gospodarczą z ubezpieczeń z dniem 7 marca 2013 roku jednak stosowne dokumenty w jednostce ZUS złożyła dopiero w dniu 14 października 2014 roku (k. 20). Po zakończeniu wykonywania działalności wnioskodawczyni

zawarła z powyższymi przychodniami kolejne umowy zlecenia jednak już nie jako przedsiębiorca, a osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej (k. 21-22, 27, zeznania wnioskodawczyni – k. 30, 34).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody z dokumentów oraz zeznań wnioskodawczyni. Dokumenty przedłożone przez wnioskodawczynię w postaci umów i zaświadczeń jako autentyczne należało obdarzyć wiarą w całości. Treść jej zeznań w całości korespondowała z treścią tych dowodów. Ujawnione okoliczności istotnie wskazują na brak wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawczynię od dnia 7 marca 2013 roku. Zeznania wnioskodawczyni jako spójne i logiczne zasługiwały na obdarzenie wiarą w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie A. G. jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2015.121 j.t. ze zm.), osoby prowadzące działalność gospodarczą obowiązkowo podlegają ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia trwa – wedle art. 13 pkt. 4 w/w ustawy - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania.

Z brzmienia powyższych przepisów wynika, iż przymusem ubezpieczenia objęte są osoby, które stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 5 prowadzą działalność pozarolniczą. Definicja działalności pozarolniczej została przez ustawodawcę sformułowana w art. 8 ust. 6 ustawy. Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych;

2) twórcę i artystę;

3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:

a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

Ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2015.584.j.t. z późn. zm.) w art. 2 stanowi, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z punktu widzenia art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dla objęcia osoby obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej istotne znaczenie ma rozpoczęcie i zaprzestanie wykonywania działalności, o której mowa w wyżej wskazanych przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Na gruncie niniejszej sprawy koniecznym stało się wyjaśnienie znaczenia pojęcia „wykonywanie” działalności gospodarczej. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że chodzi tu o faktyczne wykonywanie działalności o cechach określonych w art. 2 ust. 1 w/w ustawy, czyli działalności zarobkowej, wykonywanej w sposób zorganizowany i ciągły. Zatem ocena, czy osoba wykonuje działalność gospodarczą należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 25.11.2005 r., I UK 80/05, OSNAPiUS 2006/19 – 20/309; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28.02.2006 r., III AUa 1082/05). Sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej, na gruncie omawianej ustawy, ma charakter deklaratoryjny – jego istnienie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu

działalności, ale stwarza domniemanie prawne, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być jednak obalone w drodze przeciwdowodu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezspornie wykazało, że A. G. w okresie od dnia 7 marca 2013 roku nie prowadziła działalności gospodarczej, pomimo braku jej formalnego wyrejestrowania, co uczyniła dopiero w dniu 14 października 2014 roku. Tym samym nie podlegała w owym czasie ubezpieczeniu społecznemu z tego tytułu i obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne wobec niej nie powstał.

Z tego względu zaskarżoną decyzję należało zmienić i ustalić, że wnioskodawczyni nie podlega z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia 7 marca 2013 roku.

Jednocześnie należy wskazać, że w sentencji wyroku Sąd omyłkowo wskazał datę 7 czerwca 2013 roku, która w żaden sposób nie wynika z przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu dowodów. W istocie datą, od której wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej jest dzień 7 marca 2013 roku.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.